

dringen er den, at Laanſøgeren vil, ſaa vidt jeg kan ſe, komme til at betale Panteatteſten foreløbig, indtil det viſer ſig, at det virkelig er et Konverteringslaan, i hvilket Tilfælde Beløbet betales tilbage. Dette ſidſte Spørgſmaal har Udvalget her i Thinget ogſaa havt under Overveieſe, men man gif da fra denne Affattelse, fordi man troede, at det vilde føre med ſig nogen Regniſtabsførelſe for Herredsfogderne, ſom var unødvendig. Jeg ſkal ſom jagt anbefale Lovforſlaget, ſom det er kommet fra Landsthinget, til det høie herbærende Thing.

Hage: Jeg vil blot tillade mig i Anledning af den Udtalelſe, der kom fra den ærede Ordfører, at ſige, at det forekommer mig ikke, at det er heldigt, at det ſlaas faſt ſom en rimelig Udſigt, at man ſaar denne Lov forlængere. Selvfølgelig har jeg lige ſaa lidt ſom den ærede Ordfører noget Mandat til at tale paa Nogens Vegne, men jeg tror, det vil være meget uheldigt for dem, ſom ønske at benytte ſig af denne Stempelfrihed, at ſtøle paa, at diſſe Terminer ſhulle blive forlængede. Den hurtigſte Maade, de kunne ſaae Laanene ordnede paa i Kraft af denne Lov, er viſnok den beſtte, og jeg for mit Vedkommende vil fralægge mig et muligt Anſvar for at forlede Folk til at trække deres Laaneforretninger ud.

Ordføreren (B. Holm): Jeg tror egentlig, at det ærede Medlem kunde have ſpart ſig denne Udtalelſe, thi der laa ikke i mine Øtringer noget Abſolut om, at Finantsministeren ſhulde fremkomme med Forſlag til os paany. Saa vidt jeg veed, ſagde jeg udtrykkelig, at derſom det ſhulde viſe ſig, at der var nogen større Trang til Stede, anſaa jeg det for temmelig ſandſynligt efter de Øtringer at dømme, ſom tidligere ere ſaldne fra den ærede Finantsminister, at han vilde komme til Folkethinget paany med denne Sag. At det ærede Medlem er kommet med denne Reſervation, er mig for øvrigt ikke ufatteligt, fordi man jo veed, at i og for ſig er det ærede Medlem juſt ikke nogen ſærlig Ven af denne Lov.

Finantsministeren (Eſtrup): Denne Lov indeholder jo en ſtærk Opfordring til

Laantagerne om ikke at udsætte en Omſætning af deres Laan, der ellers kunde være fordelagtig, og om at ſtynde ſig med at ſtaffe ſig Laan under de nærværende Forhold, hvor jo Laanvilkårene ere ret billige, og jeg kan ikke Andet end give det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgfreds (Hage) Ret i, at en Udſigt til Forlængelſe virker imod Lovens Henſigt, ſom netop er at tilſtynde til at benytte Tiden, medens den er der. Selvfølgelig kan jeg Intet udtale om, hvad den lovgivende Magt vil anſe for ret og billigt i 1888, men jeg tror, at det vil være rigtigt, at de, ſom denne Lov vedkomme, handle, ſom om Loven kun havde Varighed indtil 1ſte Juli 1888.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen ſluttet.

Lovforſlaget (ſe Tillæg C.) vedtoges enſtemmig med 78 Stemmer.

Det vil nu blive tilſtillet Statsraadet.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Eneſte Behandling af Forſlag til Lov om Foranſtaltninger mod Oldenhorer.

(Lovforſlaget findes i Tillæg C., Udvalgets Erklæring i Tillæg B.)

Intet Vædringsforſlag var ſtillet.

Lovforſlaget ſom Helhed ſattes under Forhandling.

Ordføreren (Berntſen): Den lille Forandring, ſom det foreliggende Lovforſlags § 6 er undergaaet i det andet Thing, gaar ud paa at ſtille Handelspladsene paa lige Fod med Landkommunerne i Henſeende til at ſaae reſunderet en Fjerdedel af de med Indſamlingen forbundne Udgifter. Det vil erindres, at den Affattelse, ſom § 6 fik i dette Thing ved Lovforſlagets Behandling,